

Sygn. akt II Ka 559/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Kamila Żmudzińskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2023 r.

sprawy **Z. C. (1)**

oskarżonego z art. 273 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 18 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 749/22

utrzymuje wyrok w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1520 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 559/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 18 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 749/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja adw. K. K.:</p> <p>II:</p> <p>1. obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 2 k.p.k., 4 k.p.k., 7 k.p.k., art. 8 k.p.k. art. 14 k.p.k., art. 366 k.p.k. oraz 399 § 1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego Wyroku, polegającą na niedokonaniu przez Sąd I instancji samodzielnych i kompleksowych ustaleń w zakresie ram czasowych i okoliczności objętych skargą oskarżyciela publicznego oraz jej zakresu w odniesieniu do znamion czynu zabronionego z art. 273 k.k. i określeniu daty „użycia dokumentów” z pominięciem rodzaju i roli w obrocie prawnym ww. dokumentów i w konsekwencji błędne uznanie, że ich użycie rozumiane jako wprowadzenie do obrotu miało miejsce w dniu 9 września 2017 r., w sytuacji gdy o ich użyciu możemy mówić w dniach, w których wprowadzono je do obrotu prawnego tj. w roku 2012 -co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku w zakresie ustaleń dotyczących strony podmiotowej czynu i błędnego ustalenia świadomości Oskarżonego w zakresie okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy na dzień 9 września 2017 r., w sytuacji gdy dla ustalenia ww. znamion istotna jest świadomość Oskarżonego w dacie pierwszego prawnie relewantnego użycia faktur;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

2. rażącej obrazę przepisów procedury karnej, tj. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 100 k.k. poprzez wydanie wobec Oskarżonego wyroku skazującego w sytuacji, w której karalność czynu objętego zarzutem - niezależnie od jego niezasadności - ustalały najpóźniej w dniu 30 grudnia 2018 r., co stanowi negatywną przesłankę procesową z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 100 k.k., co stanowi o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.

III:

obrazę przepisów procedury karnej, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 7 k.p.k., 410 k.p.k. art. 2 k.p.k., art. 366 k.p.k. w zw. z art. 2 k.p.k. poprzez: dokonanie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadków, tj.:

a) M. S., B. M., L. C., W. C., R. O., W. K., A. C., A. Ł. (pracownicy N.);

b) M. K., R. P., R. S., A. K., G. C. (kierowcy ciężarówek dostarczający folię)

polegające na przyjęciu, że Oskarżony w dniu 9 września 2017 roku miał świadomość, iż faktury VAT objęte zarzutem postawionym mu w niniejszym postępowaniu dokumentują zdarzenia, które w rzeczywistości nie zaistniały i poświadczają nieprawdę w rozumieniu art. 271 kk, a mimo tego okazał je D. J. dokonującej kontroli podatkowej, godząc się na popełnienie przestępstwa z art. 273 kk.;

w sytuacji, w której Sąd dał wiarę zeznaniom ww. świadków

nie biorąc jednocześnie pod uwagę logicznych wniosków z nich wynikających, które wskazują, że Oskarżony nie mógł przewidywać, że faktury wystawiane przez firmę (...) Sp. z o.o. (dokumentujące zakup folii stretch) są nierzetelne, co potwierdzają zeznania ww. świadków, w których nie pojawia się wzmianka o tym, że Oskarżony mógł powziąć wiedzę w zakresie podmiotu, który rzeczywiście dostarczał przedmiotową folię i szczegółach relacji pomiędzy podmiotami (...) a (...) na dzień 9 września 2017 r. oraz na dzień wprowadzenia faktur do rejestru VAT, tj. na listopad i grudzień 2012;

2. obrazę przepisów procedury karnej, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 7 k.p.k., art. 2 k.p.k., art. 366 k.p.k. w zw. z art. 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci:

- materiałów dot. sprawy II K 5/17 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim;

i sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjęcie na ich podstawie, że w dniu 9 września 2017 roku Oskarżony mając wiedzę odnośnie do przedmiotu postępowania w sprawie II K 5/17 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim i zgromadzonych w tej sprawie dowodów, miał świadomość, iż faktury VAT objęte zarzutem postawionym mu w niniejszym postępowaniu opisują zdarzenia gospodarcze, które w rzeczywistości nie zaistniały i poświadczają nieprawdę w rozumieniu art. 271 kk, a mimo tego okazał

je D. J. dokonującej kontroli podatkowej, godząc się na popełnienie przestępstwa z art. 273 kk. w sytuacji, w której prawidłowa ocena całokształtu materiału dowodowego z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego nie pozwala na przyjęcie, że na podstawie aktu oskarżenia obejmującego całkowicie inne zdarzenie gospodarcze i czyn zabroniony Oskarżony powinien przewidywać, że wszystkie transakcje z podmiotem (...) były nierzetelne;

3. obrazę przepisów procedury karnej, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. oraz 366 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność wartości towaru ujętego w fakturach sprzedażowych podmiotów według stanu na dzień zakupu tego towaru przez Oskarżonego i poczynienie przez Sąd samodzielnie ustaleń faktycznych, iż Oskarżony kupował od P. B. (1) towary objęte fakturami po cenie znacząco niższej od cen rynkowych (co miałyby być rzekomo niemożliwe), które to ustalenia wymagały wiadomości specjalnych - i mogły mieć wpływ na treść wyroku w zakresie ustaleń faktycznych, które stanowiły podstawę zaskarżonego Wyroku;

4. obrazę przepisów procedury karnej, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. 7 k.p.k. art. 2 k.p.k., art. 366 k.p.k. w zw. z art. 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k., poprzez błędne przyjęcie, że Oskarżony nie zweryfikował dostatecznie kontrahenta, tj. (...) sp. z o.o., oraz błędne uznanie, że zakupy folii stretch przez N. od (...)

sp. z o.o. dokonywane były po cenie niższej niż rynkowa, co miałyby stanowić wątpliwości w zakresie ich legalności, w sytuacji gdy logicznym jest, że przedsiębiorca kierując się zasadami prawidłowej gospodarki wybiera ofertę cenowo dla siebie korzystną;

w konsekwencji powyższych uchybień, zaskarżonemu Wyrokowi zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na błędnym przyjęciu, że Oskarżony w dniu 9 września 2017 roku miał świadomość, iż faktury VAT objęte zarzutem postawionym mu w niniejszym postępowaniu opisują zdarzenia, które w rzeczywistości nie zaistniały i poświadczają nieprawdę w rozumieniu art. 271 kk, a mimo tego okazał je D. J. dokonującej kontroli podatkowej, godząc się na popełnienie przestępstwa z art. 273 kk.;

5. błąd w ustaleniach faktyczny przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na nieustaleniu przez Sąd, jakie znaczenie dla kontrolera Urzędu Skarbowego w osobie D. J., miało okazanie faktur objętych zarzutem, w trakcie kontroli podatkowej w dniu 9 września 2017 r., co mogło mieć wpływ na ustalenia w zakresie ustaleń dotyczących możliwości wyczerpania znamion strony przedmiotowej czynu zabronionego z art. 273 k.k., w sytuacji gdy do zastosowania ww. normy sankcjonującej wymagane jest istnienie możliwości uzyskania określonego interesu prawnego oraz waga prawna czynności, w związku z którą dokument jest okazywany.

IV. Niezależnie od powyższego:

1. obrazę prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu,

tj. art. 273 k.k. oraz art. 62 ust. 2 k.k.s, polegającą na błędnym zakwalifikowaniu czynu objętego aktem oskarżenia jako przestępstwa z art. 273 k.k. z pominięciem zasady specjalności, z której wynika, że w przypadku zaistnienia zbiegu pozornego z czynem z art. 62 § 2 k.k.s. zachodzi relacja wyłączania przepisu kodeksu karnego przez przepis szczególny, tj. art. 62 § 2 k.k.s., czego konsekwencją była obraza art. 44 § 1 pkt. 1 k.k.s. w zakresie, w jakim określa on przedawnienie karalności czynu zabronionego z art. 62 ust. 2 k.k.s. na 5 lat, co w konsekwencji doprowadziło do:

2. rażącej obrazy przepisów procedury karnej, tj. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. i polegającej na wydaniu wobec Oskarżonego wyroku skazującego w sytuacji, w której karalność czynów objętych zarzutem - niezależnie od ich niezasadności, ustala najpóźniej w roku 2018 r., w wyniku czego postępowanie w sprawie powinno zostać umorzone (co nie miało miejsca), co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.

V. Niezależnie od powyższych zarzutów - ewentualnie - na wypadek uznania przez Sąd II instancji, że oskarżony w dniu 9 września 2017 r., użył dokumentów nierzetelnych w rozumieniu art. 271 k.k.:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na zaniechaniu przeprowadzenia ustaleń w zakresie istotnej dla niniejszej sprawy okoliczności, a mianowicie iż oskarżony w dacie czynu pozostawał w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że okazując

przedmiotowe faktury w trakcie kontroli skarbowej nie posłużył się dokumentami poświadczającymi nieprawdę (nierzetelnymi), które wynikało, (a) z faktu pozytywnego zakończenia dwóch kontroli podatkowych co do okresu obejmującego faktury VAT wskazane w treści zarzutu oraz (b) brzmienia art. 83 § 1 k.k.s., z którego wynika, że nieokazanie dokumentów kontrolującemu może być odbierane co za tym idzie - naruszenie przepisu art. 30 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie w sprawie co do czynu z art. 273 k.k.

Apelacja adw. Ł. K.

1) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 424 §1 pkt 1 poprzez nie wskazanie przez Sąd w uzasadnieniu wyroku na podstawie jakich konkretnie dowodów ustalił, iż spółka (...) Sp. z o.o. nigdy nie nabyła od firmy (...) Sp. z o.o. towaru w postaci folii typu stretch, i tym samym nie mogła sprzedać tego towaru oskarżonemu, a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż okazane przez oskarżonego w toku kontroli w dniu 9 września 2017 r. faktury VAT stanowią dokumenty poświadczające nieprawdę, o których mowa w art. 271 i 271 k.k.;

2) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i uznanie, iż firma (...) sp. z o.o. nie nabyła od firmy (...) Sp. z o.o. żadnych towarów w postaci folii typu

stretch, a tym samym nie mogła sprzedać tego towaru oskarżonemu, a w konsekwencji powyższego : zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż okazane przez oskarżonego w toku kontroli w dniu 9 września 2017 r. faktury VAT stanowią dokumenty poświadczające nieprawdę, o których mowa w art. 271 i 271 k.k.

3) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd I Instancji powołania dowodu z opinii biegłego sądowego celem ustalenia czy cena, po jakiej oskarżony nabył od firmy (...) Sp. z o.o. towar w postaci folii typu stretch była faktycznie „ceną niższa niż rynkowa”, gdyż taka ocena wymaga wiedzy specjalnej, której Sąd nie posiada, zaś jak wynika z treści uzasadnienia (gdź Sąd wprost przywołuje ten argument) jest to okoliczność mająca istotne znaczenie dla przyjęcia przez Sąd, iż oskarżony wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu, a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż Z. C. (1) miał świadomość, że używa poświadczających nieprawdę dokumentów, tj. działał z zamiarem umyślnym

4) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i uznanie, iż oskarżony w toku współpracy

w 2012 r. miał świadomość, że P. B. (1) jest (...) Sp. z o.o., w sytuacji w której P. B. (1) posiadał 1 udział w kapitale zakładowym ww. spółki i nie widniał w Krajowym Rejestrze Sądowym (co wynika z załączonego odpisu pełnego KRS oraz wynika z zeznań świadków P. B. (1) oraz D. S.), a zatem oskarżony nie miał możliwości sprawdzenia tego faktu, w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony miał świadomość, że wystawione na jego rzecz przez spółkę (...) Sp. z o.o. stanowią dokumenty poświadczające nieprawdę, zwłaszcza w sytuacji, w której otrzymał zakupiony towar w całości, co zostało potwierdzone przez Sąd I Instancji;

5) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i uznanie, iż oskarżony miał świadomość, iż używa poświadczających nieprawdę dokumentów i godził się na popełnienie przestępstwa z art. 273 k.k. bowiem w dniu 09.09.2017 r. wiedział, iż przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim toczy się postępowanie w sprawie II K 5/17, w którym występował w roli oskarżonego, w sytuacji w której oskarżony od samego początku sprawy II K 5/17 nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i w dniu 09.09.2017 r. nie został nawet wydany wyrok Sądu I Instancji, w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku,

polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony miał świadomość, że P. B. (1) dokonuje oszustw podatkowych, zaś działalność (...) Sp. z o.o. była fikcyjna,

6) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, w tym także zeznań świadków D. K. oraz D. S., którzy zeznali, iż obrót folią był także przed powstaniem magazynu w 2013 r., a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż spółka (...) Sp. z o.o. do lutego 2013 roku nie prowadziła faktycznie obrotu folią bo nie posiadała własnego magazynu, a tym samym uznanie, że wyłącznie podmioty posiadające magazyny mogą faktycznie nabywać i odsprzedawać towary (handlować towarem), w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleń ich faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony miał świadomość, że P. B. (1) dokonuje oszustw podatkowych, zaś działalność (...) Sp. z o.o. była fikcyjna;

7) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, skutkującej wewnętrzną sprzecznością treści uzasadnienia, gdyż Sąd z jednej strony wskazuje, że (...) Sp. z o.o. nie mogła w 2012 i handlować folią typu stretch, gdyż

m.in. nie posiadała magazynu, a z drugiej strony niekwestionowane jest przez Sąd, iż w 2012 r. cała zamówiona przez oskarżonego folia została do niego dostarczona, a tym samym towar realnie istniał, a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego w roku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż okazane przez oskarżonego w toku kontroli w dniu 9 września 2017 r. faktury (...) stanowią dokumenty poświadczające nieprawdę, o których mowa w art. 271 i 271 k.k.;

8) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, poprzez uznanie, iż oskarżony w dniu 09.09.2017 r. miał świadomość, że P. B. (1), z którym współpracował poprzez przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. (jako handlowcem tej firmy) dokonuje oszustw podatkowych, w sytuacji w której w tym dniu oskarżony nie był skazany w sprawie II K 5/17, natomiast wyrok skazujący P. B. (1) w ramach karuzeli vatowskiej został wydany przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie dopiero w dniu 05.02.2018 r., a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż Z. C. (1) miał świadomość, że używa poświadczających nieprawdę dokumentów, tj. działał z zamiarem umyślnym;

9) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wybiórczej,

dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, poprzez uznanie, iż oskarżony miał kiedykolwiek świadomość lub mógł się w jakikolwiek sposób domyślać się lub podejrzewać, że firma (...) Sp. z o.o. nie była właścicielem dostarczonej do niego folii stretch, w sytuacji w której kontakt między firmami nawiązał się w sposób nie odbiegający od normy, oskarżony nie miał możliwości sprawdzenia czy (...) Sp. z o.o. faktycznie nie nabyła towaru, gdyż nie miał wglądu do ksiąg firmy oraz nie miał podstaw prawnych do żądania od kontrahenta dowodów na zakup towarów od producenta, gdyż stanowiło to tajemnicę handlową przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., a ponadto wykonał wszelkie inne możliwe do wykonania w tamtym okresie czynności weryfikujące kontrahenta, a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na nieprzyjęciu przez Sąd, iż oskarżony pozostawał w usprawiedliwionym błędzie co do okoliczności stanowiących znamię czynu zabronionego stypizowanego w art. 273 k.k., tj. nie zachodzi przewidziany w art. 28 § 1 k.k. błąd co do znamion;

10) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie całkowicie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadka D. K. przejawiające się w stwierdzeniu przez Sąd, iż „z zeznań D. K. wynika, iż do lutego 2013 roku (...) Sp. z o.o. nie prowadziła faktycznie działalności” podczas gdy świadek w żadnym z zeznań nic takiego nie stwierdził,

a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż Z. C. (1) miał świadomość, że używa poświadczających nieprawdę dokumentów, tj. działał z zamiarem umyślnym;

11) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, dokonanie całkowicie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów z dokumentów w postaci Ewidencji VAT zakupów w firmie oskarżonego, tj. N. Z. C. (1) za okres 01.11.2012 - 30.11.2012 r. oraz 01.12.2012 r. - 31.12.2012 r., jak również książki kontroli w firmie oskarżonego, które to dowody w połączeniu z pozostałymi okolicznościami ujawnionymi w sprawie, tj. tym że w dniu 09.09.2017 r. ani Z. C. (1), ani P. B. (1) nie byli skazani jakimikolwiek wyrokami związanymi z obrotem folią stretch, pozwalały oskarżonemu mieć uzasadnione przekonanie, iż okazane faktury VAT są dokumentami wystawionymi zgodnie z przepisami, rzetelnymi i potwierdzającymi prawdziwe transakcje, a w konsekwencji powyższego zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż w dacie czynu oskarżony miał świadomość, że mimo pozytywnego wyniku poprzednich kontroli zostało w jakimkolwiek sposób ujawnione, iż działalność GRAND-FO . Sp. z o.o. była lub mogła być działalnością fikcyjną;

	<p>12) naruszenie przepisu postępowania mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, dokonanie całkowicie wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów jak również wykazanie się brakiem logiki i doświadczenia życiowego poprzez uznanie, iż transport towaru przez podmiot gospodarczy bezpośrednio od producenta oraz niska (niższa niż na ogół na rynku) cena towaru winny rodzić u nabywcy podejrzenie, iż sprzedawca dokonuje oszustw podatkowych, a w konsekwencji powyższego z rzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż Z. C. (1) miał świadomość, że używa poświadczających nieprawdę dokumentów, tj. działał z zamiarem umyślnym.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty obu apelacji po części (nawet jeśli sformułowano je w różny sposób) były wspólne, dlatego też wspólnie zostaną omówione. Jedne zarzuty logicznie wyprzedzają kolejne, dlatego też należało przyjąć inną niż w apelacjach kolejność ich omawiania, jako że ich uwzględnienie czyniłoby zbędnym odnoszenie się do pozostałych.</p> <p>Po pierwsze należało stwierdzić, że niezasadne były zarzuty dotyczące prawnej odrębności czynów bądź ich pochłaniania w myśl reguły lex specialis derogat legi generali, a w konsekwencji orzeczenie mimo</p>		

przedawnienia karalności (zarzuty II. 1, 2, IV. 1, 2 apelacji adw. K. K.), bowiem uznanie, że mamy do czynienia z przedawnieniem karalności czynu nie byłoby potrzeby oceniać pozostałych zarzutów. Po pierwsze, zarzuty te zostały oparte na tezie, że takich faktur, jak objęte aktem oskarżenia, oskarżony w swojej firmie mógł użyć tylko raz, wprowadzając je pierwotnie do jej „krwiobiegu” księgowego (obrotu prawnego) w roku 2012 i później użyć ich w rozumieniu art. 273 kk czy art. 62 § 2 kks już nie mógł. Pogląd ten należało uznać za błędny. Faktury jako dokumenty, wykazujące obrót towarami czy usługami, z którymi przepisy wiążą szereg skutków prawnych, nakazują przechowywać je przez określony czas, przedstawiać do kontroli uprawnionym organom itd., nie są dokumentami jednorazowymi i mają znaczenie prawne nie tylko w chwili dostarczenia ich do biura rachunkowego, które na ich podstawie dokona zapisów np. w księgach rachunkowych oraz wyliczy należne podatki, co do których złoży deklaracje podatkowe, ale i w czasie późniejszym, np. gdy organ kontrolujący zechce sprawdzić, czy deklaracje te mają uzasadnienie w dokumentach źródłowych czyli np. fakturach, czy może należy określić lub ustalić zobowiązania podatkowe w innej wysokości. Póki firma ma obowiązek przechowywać i na żądanie przedkładać takie dokumenty, póty każdorazowe przedstawianie ich organom kontrolnym do wykorzystania będzie posługiwaniem się tymi dokumentami. Wbrew tezie apelacji, przedsiębiorca nie jest bezwzględnie związany fakturami, raz wpiętymi do segregatorów i przyjętymi do rozliczeń księgowych – deklaracje podatkowe mogą

być korygowane, tak jak same faktury, a przedsiębiorca może dokument taki w przypadku np. pomyłki wyeliminować z obrotu prawnego. Jeśli więc czym innym było zaksięgowanie faktur w 2012 r., a czym innym przedstawienie ich do kontroli w dacie z aktu oskarżenia, to nie może być mowy o błędnym ustaleniu, że oskarżony działał wyłącznie w roku 2012. Podobnie, mimo pierwotnych rozbieżności w orzecznictwie i doktrynie, od czasu wydania przez Sąd Najwyższy uchwały z 24.01.2013 roku (I KZP 19/12, R-OSNKW 2013, poz. 13) z której wynika wyraźnie, że reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 § 1 k.k.s., co w konsekwencji oznacza, że wykluczone jest, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie, co z kolei powoduje, że jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów (art. 8 § 1 k.k.s.)” „Wystawienie nierzetelnej faktury należy traktować jako czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s., stanowiącego *lex specialis* w stosunku do przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. Wykluczone jest jednak, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie. To z kolei powoduje, że jeżeli ten sam czyn

będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów (art. 8 § 1 k.k.s.)” - postanowienie SN z 15.11.2013 r., II KK 295/13, LEX nr 1391781. Nie może więc być mowy o tym, że oskarżony nie popełnił w dniu 9 września 2017 r. czynu odrębnego od tego z 2012 r., stanowiącego przestępstwo skarbowe, którego karalność niewątpliwie uległa już przedawnieniu, wobec czego postępowanie należałoby umorzyć. W związku z powyższymi uwagami w tym miejscu jako niezasadny należało ocenić zarzut tej samej apelacji z pkt III.5, bowiem, jak już wskazano, faktury jako materiał źródłowy deklaracji podatkowych i ich rzetelność, mają podstawowe, zasadnicze znaczenie z punktu widzenia kontroli rzetelności tychże deklaracji i nie trzeba czynić w tym zakresie żadnych dalszych, pogłębionych ustaleń ani rozważań.

Duża grupa zarzutów obu apelacji (adw. K. K. – II. 1, III. 1, 2, 3, 4, V., adw. Ł. K. – 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12) dotyczyła potencjalnej choćby świadomości oskarżonego co do tego, że zaksięgowane przez niego w 2012 r. oraz przedstawione do kontroli w dniu 9 września 2017 r. faktury były nierzetelne – w logicznym powiązaniu z tezami zarzutów dotyczącymi tego, czy prawidłowo Sąd ocenił dowody i ustalił, że faktury rzeczywiście były nierzetelne, bo nie było sprzedaży takiej jak nimi wykazywano (czy (...) sp. z o.o. rzeczywiście prowadziła handel folią i czy sprzedawała ją firmie oskarżonego i czy w cenie niższej niż rynkowa). W tym zakresie wskazać należy, że ocenie

Sądu podlegał stan świadomości oskarżonego nie tyle z roku 2012 r., do z dnia 9 września 2017 r., kiedy nie tylko miał on komplet wiedzy ze współpracy ze spółką (...), reprezentowaną przez P. B. (1), ale przede wszystkim znał też pochodzące od niego informacje co do prawdziwego charakteru działalności zorganizowanych przez niego oraz zaproszonych do współpracy firm. Na tym tle drugorzędne znaczenie mają rozważania o tym, co wynika z zeznań świadków na temat niej lub bardziej rzeczywistej działalności spółki (...), czy mimo braku jakiegokolwiek zaplecza technicznego udało im się w tamtym okresie raz lub więcej razy przeprowadzić jakąś rzeczywistą, realną transakcję handlową. Trudno uznać za zasadne zarzuty dotyczące braku dopuszczenia (z urzędu, przy braku aktywności któregośkolwiek z obrońców czy samego oskarżonego) dowodu z opinii ds. wyceny folii, by zwalczyć dowód w postaci zeznań P. B., że pochodzącą z karuzelowego obrotu folię sprzedawał poniżej ceny rynkowej, a mógł to zrobić z zyskiem, bo nie obciążał go VAT – nie było żadnych podstaw by wątpić w te zeznania, zwłaszcza że nie zostały one zakwestionowane w żadnej z apelacji. Sąd nie zakwestionował samego faktu zakupu przez oskarżonego folii (i zapłaty za nią) – Sąd wskazał, że oskarżony nie kupił jej od spółki (...), bo ta nie była jej właścicielem (co wynika z zeznań P. B. (1), który opisał, że sprzedawał (on, a nie spółki, które mógł reprezentować) folię z przestępstwa, pozorując jedynie łańcuch transakcji między „jego” spółkami, z których żadna (poprzez swych prawnych reprezentantów) nie negocjowała z żadną inną mową sprzedaży, nie ustalała warunków cenowych, nie

ustalała, że sprzedawca dostarczy towar nie kupującemu, ale temu, komu kupujący go odsprzedaje itp., tylko w całości pozorowała sprzedaż na fakturach. Pamiętać należy że z cywilistycznego punktu widzenia dla ustalenia warunków umowy (tu - sprzedaży) nie jest istotne, kto jest wpisany (np. dla pozoru) w dokumentach, ale jakie są rzeczywiste strony umowy, które składają sobie rzeczywiste oświadczenia woli i uzgadniają warunki. Nawet jeśli Z. C. w 2012 r. faktycznie nie wiedział z rozmów z P. B., że kupuje folię pochodzącą z przestępstw skarbowych, że jest ona tania, bo miała opuścić terytorium RP i trafić do słowackiej spółki, kontrolowanej przez P. B., ale zamiast tego kierowcy prosto od producenta rozwożą ją do krajowych nabywców – paserów, którzy dla udokumentowania zakupu dostaną od niego faktury wystawione, przez inne, krajowe, również kontrolowane przez niego firmy, a wszystko wyglądałoby dla niego wówczas na legalne, to już z wyjaśnień P. B., składanych w sprawie II K 5/17 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, dowiedział się, jaki był rzeczywisty mechanizm tych zabiegów w ramach karuzeli VAT, również z jego udziałem. Nie ma tu wbrew zarzutom apelacji znaczenia fakt, że w sprawie tej wyrok zapadł dopiero po 9 września 2017 r., tj. po dacie posłużenia się fakturami podczas kontroli. P. B. (1) współpracował z organami ścigania, przedstawiał szczegóły przestępczej działalności i oskarżony nie miał żadnych podstaw by twierdzić, że było inaczej, nawet jeśli sam nie przyznawał się do stawianego mu w tamtej sprawie, częściowego zarzutu, polegającego na niesprawdzeniu, czy kontrahent rzeczywiście wywiezie

kupiony od niego towar poza granicę RP i w związku z tym czy miał prawo zastosować w rozliczeniach zerową stawkę VAT. W tamtym postępowaniu rzeczywiście przypisano mu brak należytej staranności przy weryfikacji kontrahenta, ale też dowiedział się, że cała działalność tego kontrahenta była fikcyjną karuzelą VAT. Świadomość ta wynikała przy tym z treści wyjaśnień P. B. (1), a nie dopiero z treści wyroku Sądu, i to jeszcze prawomocnego. Nawet jeśli oskarżony mógłby nie dowierzać prawdziwości rewelacji współoskarżonego, to co najmniej musiał mieć świadomość, że mogą one być prawdziwe, a w konsekwencji – że znajdujące się w jego dokumentacji faktury sprzedażowe, wystawione przez spółkę (...), mogą być nierzetelne, bo kupił folię nie w legalnej sprzedaży od legalnego dysponenta, ale folię z przestępstwa skarbowego od oszusta, który dostarczył mu faktury od firmy – wydmuszki, której prezes i wiceprezes tak naprawdę nie pracują, firma nie ma magazynów, pojazdów, pracowników, a jej jedyna aktywność to wystawianie podpisywanych przez figurantów faktur. Mając taką świadomość oskarżony mógł i powinien podjąć działania, mające na celu skorygowanie dokumentacji księgowej jego firmy, złożyć rzetelne korekty deklaracji podatkowych, a wątpliwe faktury usunąć – a co najmniej zastrzec podczas kontroli, że faktury te mogą być wątpliwe i nie może tu mieć znaczenia to, że podczas wcześniejszych, jednostronnych kontroli, gdy P. B. (1) jeszcze niczego nie ujawnił, organy skarbowe nie zorientowały się w nierzetelności tych dokumentów.

Dlatego też ocena zeznań świadków, którzy nie znali szczegółów uzgodnień między oskarżonym i P. B. i zeznali o zewnętrznie postrzegalnych zdarzeniach, których świadkami byli, a którym Sąd dał wiarę, nie mogła znaleźć przełożenia na ustalenia co do świadomości oskarżonego w przedmiocie fikcyjności dokumentów sprzedaży rzekomo przez spółkę (...), a faktycznie nie przez spółkę jako podmiot prawa, ale przez P. B. – osobę fizyczną – przestępcę, czego podstawą, wyraźnie wskazaną w uzasadnieniu wyroku, były wyjaśnienia tego ostatniego. Prawidłową była też ocena materiałów dowodowych z dokumentów ze sprawy II K 5/17 w zakresie skutków dla świadomości oskarżonego Z. C.. (...) te to nie tylko akt oskarżenia, co do którego jako izolowanego można by się zastanawiać, czy samoistnie winien wywoływać jakiegokolwiek przekonanie o stanie faktycznym. Sąd dysponował jednak z tej sprawy nie tylko aktem oskarżenia, ale i wyjaśnieniami P. B. (1), a znaczenie tychże dla świadomości oskarżonego już omówiono.

W konsekwencji uznania, że dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego była prawidłowa, a wyciągnięte wnioski uprawnione, za prawidłowe należało uznać dokonanie przez ten Sąd ustalenia faktyczne tak co do cywilnoprawnego charakteru operacji związanych z obrotem folią, jak i co do tego, że Z. C. (3) w dniu 9 września 2017 r. miał świadomość, że dokonane przez niego zakupy tejże folii prawnie nie wyglądały tak, jak wynikałoby to z faktur zakupu, że choć faktycznie ją kupił i za nią zapłacił, to

nie były to transakcje legalne, bo był paserem – nabywcą towarów pochodzących z przestępstwa, a w konsekwencji zapytany podczas kontroli o dokumenty, mające wykazać legalność prowadzonej działalności i rozliczania się z niej z fiskusem, posłużył się wątpliwymi fakturami - mając na podstawie relacji P. B. świadomość, że mogą one być nierzetelne, a mimo to postanowił zaprezentować je jako w pełni legalne i niewątpliwe. Na tym tle nie sposób uznać, że przekonanie oskarżonego o prawdziwości faktur i przez to działanie w błędzie było usprawiedliwione. Skarżący nie wskazali tak naprawdę, co – po zapoznaniu się z relacjami P. B. – miałyby utrzymywać oskarżonego w przekonaniu, że depozycje tego współoskarżonego/ świadka nie są prawdziwe, a pierwotne przeświadczenie oskarżonego, że wszystko jest legalne, mimo ich treści pozostawało logicznie uzasadnione. Jeśli przedsiębiorca słyszy wyznanie handlowca, że sprzedał mu towar pochodzący faktycznie z przestępstwa, wystawiając jednocześnie legalnie wyglądającą fakturę, w sposób naturalny poweźmie przekonanie, że jest w tarapatach i będzie myśleć, jak się z nich wydostać. Na tym tle snucie wywodów, że były okoliczności, które pomogły handlowcowi oszukać nabywcę co do legalności transakcji, nie mogą logicznie wykazać, że ów nabywca do końca pozostał w usprawiedliwionym przekonaniu, że cała transakcja od początku do końca była legalna – i dopiero prawomocny wyrok skazujący handlowca w dwóch instancjach mógł dać mu do myślenia, że może jednak rzeczywiście coś jest nie tak. W konsekwencji za w pełni

<p>prawidłową należało uznać przyjętą przez Sąd I instancji kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego czy umorzenie postępowania. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny adw. Ł. K. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący ten nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata

w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana